

Kurdisk PYD-ledare: Tiden har visat att vi hade rätt

Intervju med Salih Muslim Muhammed av Karlos Zurutuza

De syriska kurdernas kamp hamnade i strålkastarljuset under striderna om staden Kobane som belägrades från hösten 2014 och även delvis intogs av ISIS/Daesh. Det framgick då också att Turkiet inte var särskilt angeläget att stödja kurderna, utan tvärtom helst såg att de besegrades. Strider pågick ända till januari 2015, då de kurdiska styrkorna med amerikanskt flygstöd lyckades driva ut anfallarna.¹

Sedan dess har de syriska kurderna stärkt sin ställning och intagit flera områden i norra Syrien, något som Erdogans Turkiet konstaterat med ökande irritation. Turkiska styrkor har t o m beskjutit kurdiska ställningar och klargjort att man inte accepterar något kurdiskt självstyre. I detta har Turkiet också stöd av stora delar av den syriska oppositionen, vilket bl a tagit sig uttryck i att kurderna och deras allierade utestängts från de av FN organiserade fredssamtalen.²

Av dessa och andra skäl så är det intressant och viktigt att ta del av hur de syriska kurderna själva ser på läget. I följande intervju får Salih Muslim Muhammed (född i Kobane, Aleppo, 1951), vice ordförande i Demokratiska unionspartiet – PYD, den politiska organisation som stått i ledning för kurdernas kamp i Syrien sedan mars 2011, redogöra för hur han ser på saken. Intervjun är översatt från australienska [Links International Journal of Socialist Renewal](#) som i sin tur översatt artikeln från den spanska utgåvan av *Vice News* (15 mars 2016).

1/4 2016 Martin F.

Salih Muslim, viceordförande i Demokratiska unionspartiet, PYD

¹ Se [Vänsterpress om Islamiska staten och kampen om Kobane](#) (oktober 2014) och [AKP, kurderna och belägringen av Kobane](#)

² Om dessa frågor, se Aron Lunds artiklar: [De syriska kurderna i centrum för USA:s anti-jihadistiska strategi](#) (december 2015), [Syriska Demokratiska Styrkornas ursprung: grunderna](#) (januari 2016), [Vägen till Genève: vilka, när och hur under fredssamtalen om Syrien](#) (januari 2016). Se även [Debatt: Kurderna och vänstern](#).

Efter att ha tillbringat 12 år som ingenjör inom oljeindustrin i Saudiarabien, återvände Muslim till Syrien på 90-talet för att där verka underjordiskt – kurdiska politiska partier var förbjudna. När han 2010 blev ordförande i Demokratiska unionspartiet, hade han redan fått betala för sin politiska opposition med tortyr och fångenskap i Assads fångelser.

Det är inte första gången *Vice News* har talat med Muslim, men den här gången vi ville ha förstahandsinformation om hur han ser på den roll som hans folk spelar i konflikten som startade för fem år sedan.

Det är nu fem år sedan kriget i Syrien började. Kunde ni möjligen förutse en sådan röra?

Till en början var det svårt att räkna ut vad detta ”stora spel” handlade om och vi kunde inte värdesätta aktörerna på marken. Efter fem års krig är situationen fortfarande kaotisk, men idag vet vi vem som är vem. Länder som Saudiarabien, Turkiet, Qatar samt väst-agenter utfordrade det jihadistiska monstret i landet, oavsett om vi talar om Jabhat al Nusra (Al Qaedas filial i Syrien) eller ISIS. Idag har monstret nått en sådan omfattning att det har blivit okontrollerbart. När det gäller vår position i konflikten, hade kurderna i Syrien kämpat för våra demokratiska rättigheter i ett land som styrs av en dynastisk och despotisk regim. Men några månader efter upproret insåg vi att många som var deltog i upproret kom från moskéerna och vi ansåg att de inte var bra resällskap för oss.

Det rapporterades att både kurder och islamister släpptes ut ur fångelserna av Assad i början av upproret. Kan du bekräfta dessa påståenden?

Det är sant, men uppenbarligen av olika skäl. I fallet med de kurdiska fångar, var de inte så många, men Assad släppte förmodligen dem för att han ville undvika problem med oss. I fallet med islamisterna, är det inte orimligt att tro att han ville använda dem för att förflytta konflikten från den politiska arenan till att bli en religiös fråga, att vända vad som kunde ha blivit en fredlig dialog till en väpnad konfrontation. Och det fanns här inte utrymme för förväxlingar, eftersom många av dem var samma al-Qaida-medlemmar som regimen hade skickat för att slåss i Irak under det förra decenniet. Längre fram skulle samma islamister få stöd från flera av de länder som jag nämnde tidigare. När det gäller Turkiet har det visat sig att Ankara använde islamisterna för att bekämpa kurderna.

Era försök att förhålla er neutrala har lett till sammanstötningar med både regeringen och oppositionen. Anser du fortfarande att ni tog rätt beslut?

Tiden har visat att vi hade rätt. Under dessa fem år har vi förlorat många av våra unga kämpar, men idag vet vi att om vi inte hade tagit ett sådant ställning skulle Syriens kurder inte vara vid liv. Idag är vi en del av det Syriska demokratiska rådet tillsammans med araber, assyrier, armenier, turkmener ... Det är en politisk organisation som kämpar för en demokratisk och sekulär stat som växer stadigt över hela Syrien, från norr till Deraa, långt nere i söder.

YPG (Folkets försvarsheter) är en viktig enhet inom de Syriska demokratiska styrkorna, den militära grenen av den organisationen du nämner. Har de agerat i samordning med de ryska flyganfallen?

Det finns ingen militär samordning med Ryssland, men det finns en kommunikationslinje på politisk nivå, vilket framgår av det nyligen öppnades ett PYD-kontor i Moskva. Ryssland vet att vi är en del av ett framtida decentraliserat Syrien, och det är det budskap som vi vill att de ska förmedla till Assad. Om denne fortfarande är fast besluten att behandla oss som han gjorde före 2011, kommer vi att vara redo att försvara oss.

Ni har också fått militärt stöd från västvärlden, men hittills har det inte funnits någon

politisk uppbackning. Varför?

Västvärlden är fullt medveten om att de Syriska demokratiska krafterna är en viktig och pålitlig aktör på marken, därav det militära stödet. Tyvärr har de ännu inte vänt sig till oss på en politisk nivå, medan de håller fast vid sina band med Saudiarabien, Turkiet ... Men vi hoppas att kunna få till stånd politiska förbindelser i framtiden.

Är detta anledningen till att ni har ett kontor i Moskva men inte ännu i Washington?

Vi har mycket starka kontakter i USA och är villiga att öppna en permanent beskickning så snart förhållandena tillåter det. Vi ser också fram emot att öppna beskickningar på andra ställen för att underlätta kommunikationen mellan oss och resten av världen.

Vad anser du om vapenvilan som infördes i februari?

Tyvärr har den knappast påverkat oss. Vi har fortfarande sammandrabbningar med ISIS i Jazeera-kantonen och med Jabhat al Nusra, Ahrar al Sham och andra grupper i norra Aleppo. De sade att de skulle respektera vapenvilan, men det har de inte gjort. Och så har vi den turkiska belägringen av Kobane och Afrin, vilket är ännu ett talande bevis på Erdogans stridslystna hållning gentemot kurderna, både i Syrien och i Turkiet. Samma mentalitet som förstörde Kobane i ISIS' namn, förstör de kurdiska städer i Turkiet i de turkiska specialstyrkornas namn. Det finns ingen skillnad mellan dem.

I en rapport som publicerades i oktober förra året anklagade Amnesty International kurdiska styrkor för krigsbrott mot den arabiska befolkningen under förevändningen att de stött ISIS.

Det var en rapport som baserades på vittnesmål från informatörer som befann sig i Turkiet. De som besökte området i fråga gav en helt annan bedömning. Intressant nog publicerades rapporten medan sammandrabbningar fortfarande pågick, vilket också ger upphov till flera frågor om dess sanningshalt. Faktum är att många av dessa araber kämpade tillsammans med kurderna mot ISIS. Dessutom har de fördrivna kurdiska och arabiska familjerna återvänt till sina hus och byar.

Förra året lyckades ni förbinda kantonerna Jazira och Kobane. Är nästa steg i er strategi att knyta samman dessa två med den västligaste kantonen Afrin?

Rojava sträcker sig från Afrin hela vägen till Derik i öster, men detta betyder inte att det bara bor kurder i hela området. Där finns kurder, men även araber, assyrier, turkmener, armenier ... det är därför vi nu talar om en federal modell för norra Syrien som skulle omfatta alla dess delar.

Ett scenario som det verkar som om Turkiet vill undvika till varje pris. Är ni rädda för en invasion av ert territorium från Ankara?

Jag tror inte att Turkiet kommer att våga göra ett sådant drag, eftersom det inte längre skulle vara en kurdisk inhemsk angelägenhet utan en internationell fråga. Turkiet är Nato-medlem och Syrien beskyddas av Ryssland. Alla dessa senaste tidens attacker och skärmytslingar från den andra sidan av gränsen är ingenting annat än desperata drag från Ankaras sida.

Ni har anklagat KDP (det styrande partiet i den autonoma kurdiska regionen i Irak) för att nära samarbeta med Turkiet. Vad är din bedömning av den roll som er kurdiska granne har spelat under dessa fem år?

De valde att arbeta med Ankara snarare än att hjälpa sitt eget folk på andra sidan gränsen. Den kurdiska regeringen i Irak fortsätter att hindra leveranser av vitala förnödenheter till oss, såsom mat och mediciner, samt fri rörlighet för vårt folk. Jag hoppas att de kommer att ompröva sin inställning. Som företrädare för det kurdiska samhället bör de börja med att

försvara sitt eget folk och sluta lyda Ankaras order.

Den demokratiska konfederalismen som ni har infört verkar vara ett gångbart alternativ i en nödsituation, men tror du att det fortfarande kan vara ett gångbart alternativ i ett fredsscenario?

Det faktum att beslut fattas direkt av samhället innebär att vi pratar om de rätta besluten. Till skillnad från andra politiska modeller, innebär demokratisk konfederalism inte att man påtvingar ett system. Det underlättar samexistens med våra grannar. När suveräniteten vilar på människor, och om det finns ett ärligt engagemang för demokrati och de angränsande makterna upphör att blanda sig i syriernas beslut, då kommer vi att nå samförstånd och få ett land i fred. För att återgå till din fråga, så är det vårt omedelbara mål att förändra mentaliteten hos människorna och det är något som vi har redan gjort med många av våra arabiska, turkiska och assyriska grannar ... den demokratiska konfederalismen är inte grundad i "nationalstats"-konceptet, utan i konceptet med "demokratisk stat." Tyvärr kan det ta mycket lång tid att ändra en mentalitet som har sina rötter i monolitiska typer av regeringar.

Översättning: MF